[illegible] me ire per collegium illibat. d. stantia et qd pile dirigent permoue ad malos ac ad unum ut
sicut ab longe loqnte nit phisice potuit in illis audentis, pd. sed Deo dispiciente ut a corde ipsa
loqntis spiritus spiritus in alium ea qd longe dirigentis ita ipsi nolentes hanc ac ceuo illis ma
dy. Et qd fit ut potuit illis spiritus pijm Angelis audiri cuiusdam ad percipiendum loqnte sendent a
plo Deus phisica moratis ac ab longe collocante pulchrepinter ab illis noctem Dei potuit tale
genus in mente audientis. nec mirum videri debet qd Deus et Angelus non fit paratus ac im
pte ad illa spiritus producendos, qd is Angelis valent calos, cum et plo sit ad seruiendum ut ordinent
creato sine dyoniminis qbus adoperat. sic ipsi applicauerit qm ad hordepit alijs nd ut ipsa
ad spiritus operari. imo et se plo seruat calorem ut Angelus in qcumq; subito pertigm ab ignis et ab
galio agente potuit in alienis subito ut videre et in ligno aij, et remoto et deficiente igne.

§ Ob. Angeli aut parent ordi spiritus in distantia maiori pijs postea illigunt
et plo zelluite nouis, potuit per ignitis qd experimentis denuo spiritus log
nis. Respondeo aij nd tot illis ingenitis spiritus pure natis debile ipsis sint spiritus
corporei experimentis cum solus Deus sit ideo semetipsi. Deinde si deuba nobilitate Angelis
ut qd primus Dei filio ad sit ouis rendet ad ordinem creati ad huc in publicis facet ex
cellentiorem monstrat ouis ad loquitur Angelis producendo se ipsis spiritus in ipsis ad ipse
bia diuersis omnis libet Angelis solis. Vnde ut qd ipsis spiritus finita loquitur omnis
Angelis ut alto sicut desinere sicut desinere non ipsis nd calis spiritus mouate pendent in
spiritus et remanent ab Angelis loqnte qm finita loquitur poribant. ut et abiuta
loquitur huius spiritus audibilis consumpuntur qd a illa desinent in spiritus et remanent
ulnis prodi ti ex ipsa loquitur et audiuit in illis Angeli audentis alia spiritus mouea
bit a plebs conanentis pijs impedere recedente qd alius sit: periit loquitur. Di
cis qd gent ex in spiritus et remanent a eo mouate ouis, sed a eius thijs pie sunt
qd et. Respondeo dari in multis ex qd mouate pendent in spiritus et remanent a ia mo
rali ut uidere et in qualibus alijs qd habitis qd natis qd desinent a corde adulti ut a ia
morali in producendo ac simul in conseruando.

Colly 2. spiritus in ministrans in seruientes loquitur Angelis desentare alij
intuitiue optij fialy loquentis et una abstractiue obtinere et
intuitiue si optij obtinere sint capaces obtinere qd ia zeyfica. alij repentare solus
tractiue fialy ac distinctio optij sin intendere Angeli ad loqntis qd et auditi alijs puoiplis
manifestat. 3. Colly spiritus producta a Deo ire in audientis in sin repentare optij Ange
li loqntis sed adhuc ipse loqnte qd pacto Angelis audiuit et percipit seui datione loq altum
ze doa Sunt citati. Et qd ipsi loquitur Angelis ia et audition pori phisica fialia pirit
tutio illa qm producte optij qm unus Angelis ad altu dirigit primata mouate ad pue
[illegible] audiente de loquitio: et illa illustis qd audiuit percipit optij loqntis
ia qd in illis [illegible] nunquam et audition [illegible] deo cum [illegible] Angeli loqntis dirigens optij
ab audiente [illegible] loquitur ad [illegible] fiata sicut in illustis
loqntis [illegible] mouate cum illustis audiuntis et prosequitur solus illis fiata loquentis
ut et illius actus temp ire ad et ut ut dio. Deus solus Dei phisice et mate exuibus

audiente per spiritum sanctum; per quod illuminatur locutor et Angelus, quemadmodum manifestum est ad exterior
audientes. Ex supradictis igitur quod locutio non quantum ad sensum sensuum ad manifestationem
sed per signum aliquid induere id quod in mente est in nobis cum sit signis non tamen locutor adoptat
per se quod est in mente illustratio in mente alterius, et quod spiritus sanctus illuminat in cor hominis locutione per quod
est A. vita: Non enim dicendo illa spiritum in Angelo audiente non indicat, aut significare intendit
quod hoc in sua mente, sed dicitur locutus ad Angelum quasi intendit se manifestare: exposita quæ
abscipit deo ut ab eo nec auxilium natus adeo manifestatum non sed quod spiritum quod cum ad exterior
rendi illud exposuit. § 4.a Quibusdam sed non nisi tantum Angelus in primis natus quod non audiri
et mentis; maxime secundum quod ostendit subtilitate, sed si est quod Angelus quidem sed non habet mer
bis ut spiritus sanctus bonis dei mentibus in quibus alius quod deinceps, sed in eadem natura habitat sanctus
in eos spiritus in unitate mendabili secundum Angelum ratio locutus dicitur quod apprehendit
apprehendit paulum ante ambulabunt, accessit audiens quasi: tamen Angelus locutus
deinceps Angelus audiente si fecisset in abstractione illius spiritus apprehensionem et illius abs
nam potest ea significare de audientibus non apprehensione: nec debuisset ut mendabilis ex quod
se solo quidem in mente audientis quod est suspendente abstractione spiritus apprehensi
ut locutus est quod mente audientis quod quidem solum illis spiritum et in illis ad quos pertinet
supplere et illis alius esse. et non ut in parte, ut hoc est solum Angelus locutus sed non mente
tibi quidem mendabilis. § Sed quod solo negat in pendere alium Angelo et spiritus sanctus
errori, aut errori; quia esset experimentum quod locutus est in audiente
audiente in deceptione. Ex supradictis igitur non nisi illis spiritus per eriti notabiles errori et
deceptione sed in suspendat spiritus mendabilis ut spiritus suspendat ubique ad quod per eriti
nat ad quem a Deo fuit vocatus: ut non hujus per eriti ad ubique aut errori sed hujus
errorem: dum in quidem hominum ubique aut errorem certum in poetis qui
mente tibi quidem certum ut ubique, error quod implet. Nec per eriti quia spiritum non tibi expri
mere mendabilis, sedet mentiendi hoc tibi hinc alius alius apparebit et sunt ubique
spiritus exposita Dei. § Ad illud vero non potest locutus ad Angelum quod de spiritus Angelis dicit
quod ut opinio suaviter ubique cap. 2. a. nio 6 § 9.a Quomodo ad illu
mare et vita corda illis operari sicut velut sonitus, et illis valent per quibus Beatus ad
per alius dicta secundum cognoscere vita alius ut ad illos per spiritum. unio et mute
pari a nobis et expugnat ab eius quod Angelus spiritus alius vita locutus non de nomine et
alloquentes eos ad [illegible] Societatis fidei quod unitatem sperant: et vita: ut alius
do ad illos vita sperant et peccato relaxando: iniquitatem compando ac emendando. postea
que locutus ad Angelum per spiritum ut et operari se locutus existimat quod habitus ad doctrine nio 6 8
in per sanctum habitus esse illius doctrine vitae: § ad mitat in separato ut in perfectio
dicit quod maior ad Angelum quidem audit. velut quidem secundum

De Fide q. 6 a. 9.

Ostendit fuerunt doctrinam et illas fuerunt difficultates operari ut illos singulariter ut
vitam majestatis et magis in modum ut vita quod et simplex sit logica quæ ulterius audire

dissiori ne valere à priori: in qq rebus in veniatur, et in qq causis dari potest gratia autem illam operando, si agatur de ea realitate rite collocata gratia in causis, si valeat ne illis ex aliis perpetua futura gratia: nullo pacto, sit illis occasio, gloria autem certo futura, certo futura: ut repugnare illi videatur dominus altogether futura gratia, quam sua. Et et quatenus futura gratia tui absoluta, tui dictionem. Denique, divina gratia cui operari gratia subiabit.

Quid et quotuplex sit gratia?

Articulus I.

Omittendum primum dicere de gratia, ad quam in quaestione dubitavit: et notandum est. Dum gratia et non videtur, ac sibi humilitate dicere de gratia quae medium inter necessitatem ac impossibilitatem, notandum quae et planiorem gratiam. Ad id gratia absoluta sit indivisa seu ut repugnans adulterabitur gratia, dum gratia, sicut caritas quae si gratia sit aliqua positivum ac regnum sit. Dum gratia gratia auctoritatem dicere duplex negare generum et divinum

gratia, alterum alio adalia. Ille gratia ut res dicuntur ut repugnans ad

utrumque et dari dicitur gratia, alterum autem quod et nisi positivum nitin et repugnans

gratia et indivisum adulterans, dicitur gratia: gratia gratia sublimis in duplex ut repugnans sed in

divisa gratia et ut repugnans ut sic. Dum gratia experiri in entibus rerum ac negatio quantitatis

rerum ac negationis sine aliqua adexistendum proximum ut existendum: atque in hunc per dari

nisi positivum et realis, gratia et quod regum ac idem quod plenum sed duplex negatio inclusa

dicit. § Dum 2 ut denotari gentes adulterans ut repugnans sit humilitas ex eo

quod multum se hyphat ad res gentes denotandas, nisi ut res una tui

hiat ex illis ut repugnans fictitia erit adunata gratia dicitur sed negata alterum ut

repugnans ut nec adulterandum ~~[illegible]~~ neque gratia, adulterans repertus sit in denotatione gratia. Dum

una sit sufficiens negatio in duplex eius seu modica, sed adulterans et natura. Ex ipsi ando ait

quod ubi datur divina sed negatio divina et in pungit negatio, quod duplex sit sed negatio videtur

erit ut et erit divina et admittit divinum negatio, negatio reputatur in alterum dari negationem

gratia ut saepe in culiacinum. Natura tui partialis gratia et quod positivum in entibus propriis

realis in realibus rerum in entibus sed gratia divina et sed negatio gratia

gratia partialis et ipsa ex ut res denotatae gratia, sed et partis gratia sed: atque

[illegible] nihil in entibus partium realis in realibus, ac sed res dicuntur gentes

partiales adhuc gratia fundamentalis.

§ Dum 3 et alter habuit sed duplex et [illegible] in eundo, in operando

aliud: gratia in eundo in dicit gratia duplex ut repugnans ad eundum sed aut ad eundum: definit quod indivisa seu possibilitas ad eundum et ut ad eundum et

exibitus rebus quae sunt et particulari quae nascuntur gentes in eundo. Gratia in operando duplex in dicit ut repugnans ad operandum gratia: aut et ad operandum aut ut operandum: et definit indivisa ad agendum, ut agendum: petit causis in ordine ad hunc esse gratia

lapsu ab alia et denotantes gentes: adhuc subdivisa in gratia intentionis et simplex gratia

quae experiri in causis liberis quae intentionis indivisa sit ad operandum aut ut ope

[illegible] ac in entitate et [illegible] [illegible] in causis natis et naturis [illegible] ab entitatis [illegible] lent impedire: ne operentur: aliquando ex utraque gratia in operando et in causis superiores [illegible] dominantur agentes.

Ut autem utraque gratia absolute in operando sit, ac in habendo esse spiritualem ex parte recipientis: et de illis gratiis dicitur: sed natura illas comitatur. Inferes id tale ex dictis natura agentis [illegible] quod in agentes: aliud vero id quod in [illegible] aliud quod agentem [illegible] praedominatur: ac per quae [illegible] gratia in [illegible] illa gratia natura [illegible] agentes. 2° gratia in operando ante esse prius gratia in essendo, sed hac habilia [illegible] prius destruit: nam gratia in essendo efficiatur supposito in qua in gratia in operando: quia apte ejus esse sit ad existendum supposito natura in eis apte ad illud producendum: et existere apte ad non existendum natura supposito apte ad non operandum, quia gratia in essendo efficiatur illis duabus aptitudinibus supposito gratia in operandum. Ergo sicut gratia in essendo supponit esse gratia in operando: ita gratia in operando supponit gratia in essendo. Sicut ante determinatum. Dicitur ante, quia R. Cognetus in quaest. de gratia in essendo ante in operando: sic enim rei videndum est non ita gratia in essendo est prior gratia in operando: ut si essent causae quae prius essent operatae, ita illis gratia in essendo erit prior gratia in operando: nam hac illa necessario supponit.

Apte ad existendum est prior apte ad non existendum, et apte ad operandum inter eadem apte ad non operandum. Ipsa propter supposito ex parte essentiae. Ratio est quia gratia in essendo sed [illegible] in apte ad existendum quae proprio ad non existendum sit potentia et velut proprietas apta ad existendum, sed de gratia in operando est praedicit. Ratione tamen illa [illegible] ni apte ad existendum sit ipsi proprietas repugnans ex apte ad existendum non tria proprietas gratia in essendo sed pars essentiae, non gratia in essendo excludit partem utraque illa apte ut pars in subiecto, quae proprietas non habitualis nisi in ipsa quae illa et non dicit de habitu in esse prius. Deinde chimaera aliud ex parte obtinent apte ad non existendum parte: sed haec non oritur ex apte ad existendum, sed chimaera illa dicitur, et non semper apte ad non existendum repugnat ex apte ad existendum. Et expulsio gaudere de apte ad non existendum ipsi [illegible], non de parte negationis ipsius chimaeras, ut ita enim ipsi hinc punto essentiae, qui in [illegible] in [illegible] praeter dictum.

Quae sit radix gratiae in essendo ac in operando? Sect. 2a

Dicit 1° ita intuitu illa gratia in essendo entis excludi esse ipsius non deputabilis, ac deponere esse apte non gratia in essendo et non repugnia ad existendum et non existendum unione substantiae non cum habitu, ut repugnantia, sicut non habitus, ac dependentia, ac deputabilis ante illius existentiam in [illegible]. Dicitur 2° Gratia [illegible] non obtinet [illegible] [illegible] [illegible]

creatura, hic ex totale subjicitur ac pendentia illius in essendo omnino fundata et ei deficiente libertate, & in specialitate ad determinandum a causa entis creati.

Dico 2° radicaliter et primo extrinseca agitur in essendo sui entis creati et dicimus voluntatem liberam efficacem, sed quod opera creaturae non sint creatae, non est nisi mera nostra simplex nitidi exemplo Dei tale est, quod divina voluntas libera et efficax simpliciter existere facit aliquid: verum ex eo fit quod ex inde habet esse agens, non de essentia non agitur in essendo et specialiter, ipsum esse proprium entis creati. Sed ex creatae habent a divina voluntate libera efficacia ut fiant quod agentes sint. Deinde antecreata habent a parte ad existendum in ordine ad opera effectuanda quod efficiatur determinant, et ipsa ad non existendum a libertate divinae voluntatis cui ordinatae ad esse sub ordinatae; divina voluntas libera et opera sit simpliciter sint esse, radicaliter agitur in essendo sui entis unius habet creati: ergo sicut, ortus sua non agitur in essendo quate includit duplex aptitudo ad existendum et non existendum: sed ella duplex aptitudo effuite dependentia a divina voluntate libera, et ab opera ut a causa extrinseca, quod etc.

Ergo voluntas non principia opera aut divina voluntas principia, quod 1° p. 2° ergo

Deus habet libertatem hinc pro effectuandis ad producendas creaturas, ipsae non procedunt agentes sui Dei sed ex principio, et nunc Angelus habet libertatem ut ita producat alium, publicum non sit illi agere, dicit pro ad illa producendum. Non esse proprie praeter in S. Deus habet pro effectuandis ad producendas, ut ipse creaturas absque libertate producendi et non producendi non sunt et agentes sui illius, sed naturae, sicut producit lucis naturae sit solis, sol nullam obtineat libertatem ad illam producendam aut non producendam. Sic creaturae quae non dependent a divina voluntate ut illa antecedens, sunt ergo agentes in essendo, et quae dicitur subsistens. Et dicuntur creaturae quae dependent a divina voluntate actuante eidem non dependent a libera voluntate seu in actu 2° negativo non ut sit ex opere illi subordinatae et quod ad eidem. Sunt creaturae quae sint ab divina voluntate absque quae libera habitudine, et unde antecedunt creaturae quae sint in actu 2° et 1°. Et quae illi antecedere in esse obiectivo quae in esse effectivo quae non divina voluntate hic per se in efficientia substantia et sub quae in ordine ad quae respicit obtinent suum esse.

Dico 3° totale et parte radicaliter extrinseca agitur in essendo ex a solo Deo dependentia et divina voluntate libera efficaci. Probatur quod tales res a solo Deo habent quod ut ex naturae dependent libere existent et parte sint quod efficaciter velit si non nolit nullum habent actuate res creatae. Dicit voluntas publicae tradit ex quibus non excludit divina exemplar quod tribuit effectum cum sit ab eo sic nolutis causa libera agitur operate. Dicit radicaliter extrinseca agitur et ut in essendo ex efficacia a Deo cum et necessitate libere dependent ab divina voluntate libera efficaci quod ab eo sit principe et ita libera. Quia pars exclusa quod totalis efficit a Deo et ex natura libere dependent quod abutrag hinc dependentiam in existendo agentes sunt ab divina voluntate et in specialitate non dependentibus operate atque Deo ordinate ita libera quod totalis Deus et solo Deo quare aut non Deo quare tales effectus sit principia emblatem.

Posterior sitat non in ita 2° omnis libera causam intrinsecam agentis nitime Dicit quod sit agere, et partis ut sit illius agere debitum quod opem ita 2° quod ita 2° libera

et gratia, et partim eadem gratia efficaciam a bonitate desumunt, ut dictum est, quod est Deum, quem gratia
ingenitum a ea libera: atque ipsa in libertate est radicata gratia illius gratiae; nam ex libertate
[illegible] gratia gratia ut in gratia semper educat aspiratione, cum tamen gratia reperitur ut [illegible] ex
[illegible] ad illuminandam domum, erit ea gratia gratia tali libertate et non illuminat nisi
cum illa gratia non [illegible] ad lucernam atque [illegible] autem illuminandi in fugit.

Dum 5° gratia et intentiones eadem gratia ut [illegible] quod ea ipsa ita impedit
extinxisse ut ea non [illegible] impedientes in ordine libertatis creata et increata patent
tali. 1° parvenio per quod actum valeat non impedivi imo de facto impedierunt, [illegible]
et influxus in libertate, et saepe fuisse in agitis secutus gratiae et tui casus dicti, quod [illegible]
attendere, si non impedissent: 2° potius suppositis ipsis [illegible] non in dubio effectum intentionis
tui ingentium, deque [illegible] nulla ita libera dici in [illegible] aliquid non extinxisse
evaderet gratiae effici, sed intentiones. 3° denique parvenio per quod [illegible] impossibile agere ex
necessitate ita, quemadmodo ordinariae operetur accommodando se causis adhuc efficit [illegible] gratiae ita
ita impedibile, cum oveniret [illegible] intentione illius agentis [illegible] libere operari
non [illegible] ita se illius gratiae et [illegible]. Non enim [illegible] dicitur ita illius remota quae
[illegible] ita causa, et impedibilis, et impedientis, quae et ita [illegible] gratiae [illegible] se
[illegible] dum [illegible] physice non ita impedientes illam etiam dirigendo: nam si ita impedientes
[illegible] extinxisse gratiae et [illegible] [illegible] impedientes ita [illegible] consistit.

Dum 6° radice extinxisse et radice in operando [illegible] divina voluntas efficaciam
Angeli et hominis [illegible] libertatis: de 1° [illegible] nullus catholicus dubitabit [illegible]
[illegible] Suarez in relatione de libertate Dei ad illa [illegible] Dei: 2° [illegible] operatur
[illegible] Vilium voluntis Suarez. Sed ordinatio voluntis divina [illegible] quod [illegible] libera [illegible]
[illegible] ita ut [illegible] gentes, [illegible] libere operetur amoto [illegible] impedimentis [illegible] ita. Dicendum
quod si actus [illegible] ita 2° libere [illegible] divina voluntas obtinerent gentes et libertatem [illegible]
tibi liberum cum Dei non ex [illegible] sua non [illegible] [illegible] voluntas intentiones gentis, inde voluntas
libera, liberum si et gentis intentiones gentis recuperunt [illegible] [illegible] 2° liberum [illegible]
[illegible] libertatem seu gratia et [illegible] voluntis, Angeli et hominis erit ita intentiones gratiae in operando.
Sed voluntas et illius creatae et increatae [illegible] ita gratia intentiones in operando [illegible]
sit radice totius libertatis non gratia voluntis operari aliquid [illegible] illius [illegible] quod [illegible] in
libertate et gratia respondere in voluntate gratia et [illegible] libere operantis ac gratia voluntis
[illegible] radice remota gratiae in causis liberis voluntis non gratia.

Dum 7° ita interna gratia intentiones in operando quae [illegible] in causis liberis
et [illegible] ita defectuosa et impedibilis: ita non interna et extinxisse
quae divina subsistentia voluntis: [illegible] non [illegible] gratia [illegible] in obtinet quod certate gentes [illegible] tali quodam: atque huius modi gratia [illegible]
[illegible] quae ita impedibilis et [illegible] ita impedientes illas. Sed. Dicimus quae subsistit
divina voluntis, non gratia [illegible] impedientes ad [illegible] ad impedientes non [illegible] intentiones ab
una [illegible], [illegible], sed duae seu [illegible] ita se ad tali gratia quam quodam quae [illegible] gratia
[illegible] zu [illegible] [illegible] se [illegible] non [illegible] Dei tali [illegible] [illegible] et gratia quodam [illegible] [illegible]
se intentiones [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

natis gnbo effis pductus à solo tenie cag exeo de ogiis qd ibi inve ueniat alig ia libera q
ptes, qn impediens tale ogia de tin tabuerunt à libere notti: inve veniens n tamen
natus pa tali effis simple e naturis qn ipse [illegible]

Ogia mere de et in operando à priori Deo?

Sect. 3a

Dnis ogia in eendo pie à priori destinari qia interna et externa de ente creato ing
lot reperite: de ia externa nullus infficabite ea p Deu, et pia 1a pprium destinare pch
bilitate ipsius creaturae: qd in enterisse orte na 2a destinari à priori Dei de ar qia in
p uiuabilitate pn exeo qt pcep sit ex incutu, qd ite pprium destinare à priori entia ea
ueree ogia, pnabilitate, qq sit entia ei pia de existendi et spiritu na pcedit dis
tinari pot 1am qd sit illius ia. alq ista dis unitio ex in ate ei pia à priori posit ens
rei in an ea natiu aut ogiis, qhec pnitas pcilla à priori pot destinari. Dqd pit na
ei pruiuae de pia solutio adea, et nee e ogia docente de tle lib, nullus testis 2
et 1 de celo textu 136 mam ee ia qui ex pnt ea et n ea, qia pluriuaria 2a destinari
pot ogia à priori. 3 ogiis pte de de cilo qd a ogiis ut et 2a corruptibile i Aete 10 nullus
textu 26 secundi pnitas 1 nia dicendi pn. q dd a biui aut 2a seu nessitate sed natiu at
pia ea exente pti 2 posteain cap 2 nullo no ogia à cit rei in ordi ad pia et skala
ominime enuerciinte ignbe aut 2 ghon e ex ogiis ice corporis alq et rialis hu
ni ee corpus at et riale nullo mo à ogiis, secit ogia rei in ordi ad ea qtrie oicilis
qoitoba rieu ad pductae, eia, operiora, et tia 2a hoc pluri acri pdui ee et 2 ee ope
ran ter operari ei mo et ipse abstracht ab ea et n ee à pie ee et n pie ee et ente pte
ogiis qd cit hoc st, nati 2a mo ae pn destabile cu sit posis in orente creato ut pit
adsit Benedictus pereira citatus cap 12 et 13.

In ente in ab pie oite necessitas cane qerit ota et simpte tota
pers nesit simpte ens in ab, seu ab pars qhi e solus Deus qui
ia necessitas sim qd 2 physica ens n sit in pia nisi padein ad deu à qem creari et ani
tilari pie ut e Angelus, ia rialis nia 2a et ab in opice illud ab interisse nice mpli
bile sskuente: ut q necessitate stare sit ogia simpte qhi rieu 2 rib 2 enuiente in sim
pte dpnee uaeant ainitus. Dein ente subluinaria consente magis ogia qn tim pit
in pia pdein adhe sed de rii carq 2 natiu à qq corrupi pint, ae pn exente in pia
pie oite ogia, et id magis in pia maiore 3 hit ogiam. Tqj dicunt tie pia pit
destiio. Oe ens in pia existit in pia: conset pers existere: Atq Vasquez
alii mt enta in pia sat tui Dei ogiam habuunt.

In 2o ogia intrinsica in operando destinari pie à priori de causis
liberis, pnaturalis à qq natiu amat nostra libera ut pprietas: ogia
ia extrinsica in operando destinari pie à priori de causis 2 nliberis seu naliis plumbam
nostis eaqs pit ria ai ia frite nutrit, abalia pdici impediri pot, id arq, et simpte
ogiis in operando pdbiraat in ema operatio ia pia pstolibera. ex extrinsecis ens ex imp

dibilis sit, qd ea pro libitu fiat, et qd attinet ad eos libera, magis fortasse ex mutua diuersi
magis deberent? Dicentes nulla reperiri ea propter natura en operando. Hoc Deus et Deus

Ing. de Gandenisti opio in eendo.

Sectio 4.a

Quarendo sit ratio et ne propia aliqua ratione ipsi ponit piscis ex libitu Dei
illius attributa, relatio divina, actus libere et nolens sit et illius ad naturae exterior, ut concentre
qd sit dnz ribari in dos qua in eendo sin ea qd sit ipsi essentia, de ri affinate eius minus et ubi
dn q nulla ratione valet mutare et qua in eendo, vinorum ut affirmidinis et barbarae. Dnz ad
libero divine actus et illius hoc qua in eendo qd sua entitate spectato hoc ei qd esse in
obeo. prior pars ex eo manifesta, quia entia, particula actum divine voluntatis et illius ratio
divina, qd ex eo e immutabilis et pari experientia qua in eendo. posterior vero
qd dna actus possit ab aeterno velle non esse mundi et hominem non hic esset decretum creandi
illum qd nunc hic et eum conservandi nec pari hoc cognoscit intuitiva objecta
ab ipso nisi per illum actum, sicut ut actus illius tendens et illi actus hic qd
ex in eendo saltem pari terminatur ad obiectum.

Dn 3.o dicit oia auxiliante deo adueniente, propia oria, exiaz
propte qientes eius dei, a uo alia, qd minime propiant oria oria
1.a pars est qd n qientes e creatae, sed generant e dny separate vicem, ut abs potuit
nulla poenere oria et sic nullo mo haberet talis denominatio qd de esse tiis ac
cuali, sic unus dicitur actus, en qd talis denominatio interrente. 2.a ex eo pet qd dny
nozio sit ultimabilis n lapis et hic dealis. 6 huius modi denominatio, n mne abse qientes:
Dny ri negat n esse dny n est uo n. posse lapis negatio qd lapidis n e illi qien, sed natura
Dn 4.o oia entia zoy hic qua in eendo, p practica oria, dbz qd entia zoy nulla hic
practica sed intuitiva oria nisi p hic et sunt illius creati: alias talis illius qientes
esset entia zoy. 6. Ideo 2.a qd dny natura comoda entia zoy q essentialia pti creatum
qn qeat entia natura ex stunt hic in illa dine qd practica sed speculativa et
qd respiciunt n illius dno. 2.o multa entia zoy conuenit deo et rebus creatis logica pu
cipiorum et relatio ultimabilis, relatio aequalitatis inter dna, p mag est: sed non conuenit nisi ab
neant practica oria. 6. Qd dictorum maiore conuenit necessitate logica pate qd
uenit partitate sedenda: ex q n sequitur entia zoy existere na ro aut esse pate:
sed ri dpte pariter rem unius nullam relatio zoy minus terio illius creati practica hab
re oria. Dn 5.o negatio alia ex eo qientes alia natura: prior pen ordinem
oria tenebrosiyaer et pti alia privatio in rebus non existentibus
pondere qq abse abie poenet ut sepiste de nent nari et illi qq poia uid endi respiciunt
et sic de alis: posterior vero in n lapis a separate hoc, et in n repugna ad disciplinam
exspectandas, alias q, neque ob rex effis immune signibus nec et in ab hoc et dni
exsuperari valet n lapis in omittet hoc et hoc et n ce hoc et dicere esse n hic ipse
hoc ad allegandas disciplinas, sit esse realis: id pet in Angelo sic n hoc, alias q huius mo

ita de attributis mis
ac relatibus divinis

di. Dicitur ergo gratia creando in ordine creatis ad Deum. primo quidem creatis libere a Deo quibus et secundo quia fit creando in Deo operatur. Deinde solus Deus hoc ordinem necessitate creando ut nullo modo excludat extra actualem dependentiam ab alijs. Tertio alij entia creata habent gratia creando operari quibus vivere morum et ejus nullam affinitatem medium. Un certe alij entia creata habent gratia ut ipsa natura ut esse angelica vitalis, mia, illos qui operantur: alia physica gratia ut corpora et ordinem sunt corporea sub lunaria, qui vivere ita fortunate dominere.

Sed quamvis hoc negotio singulae naturae ut dicitur ordinem ad gratiam ut ipsa hoc ita generaliter est, hoc tamen Deus Pater aliquando creando operabile dicitur, cum datur aliquid ex negotio naturae secundo: datur aliquid ex gratia naturae negotio. hoc sit expugnat, Deus superiori cum solus Deus naturae esset possum. Sub entia publica sint propriae naturae, et hoc quod proprium cum datur aliquid ex proprium naturae quod Deus. Rudiri quamvis entia publica sint sine gratia naturae quod extra exercitio et actuale de quibus credit respublica nego: sint naturae propriae operantur sed quod proprium quod quibus de galibus sed: non alij effectus ipsae publicae ipsi sed nulla gratia reperitur sedem actualem qui ex ea sunt, cum effectus.

De Gratiis dicitur gratia in operando.

Sectio. 5.

Ex dictis ergo patet de gratia in operando altera intrinseca quae abentrinsecus sive operandi in gratia: positis in ordine respectu pro ea libera operari et non operari: et ad hoc gratia denominatur ex effectu intrinseco agente quoniam actuali in altero extrinseca exercendi ad extrinsecum quae ita impeditur ab aliquo agente extrinseco si ita dicitur et in se habet ex ea natus. Dicuntur ita natura creata sine impedita exercere ab entrinseco sed agente in operando. Rudiri ergo ante ita natura creata sint impedita ad effectum actuale negotii: sint impedita per se, dicit: sint in physice haec ad impedimenta ut ita impedientes quin sufficit ad gratia entrinseca ad quam naturae negotii ut ita scipsa valeat in prodiere et cessare ab operatione quia ut videre ex in causis liberis quo positis.

Sit ergo in ordine ad causis liberis data gratia entrinseca in operando: potest ex ea libera et solo esse indrinsecus sint ad gratia in operando: sed ex hac indria natura ovis gratia intrinseca in operando et proprie ipsa met indria. Con ordine ad solis causis liberis reperitur nulla sicut in libera exercere hac indria ac quam nulla obtinere gratia in operando. Sit ergo operari et effectus immediate per dependentia ab aliqua libera sint entrinsecus agente, aliquando sit in collectione ita caeca naturalis ita libera per se curvens, et in se autem modum causis naturalem mutuat effectus subsequens ab illa se dependentia entrinseca agens in praedat a ita entrinseca indrinsecus quod potest non potest entrinseca talis effectum impedire.

§ Dicitur Deus ita libera et sint non operata intrinseca agentes Gratia intrinseca non reperitur in causis liberis minor ante et ita in generis operandi gratia invenitur

omnipotentia et mutabilitate omnis Dei et eorum capax, ut sit capax omnipotentiæ et mutabilitatis. Respondemus: ad primum dari tertia omnipotentia, 2° principia, ut scilicet sit ab aliquo principio impedita: 2° moratur et id valet ac operari cupiat, sufficere intentionem ut se intendam omnibus, in hoc fiat hoc et hoc modo operari, quæ unusquisque conjuncta, ideo quod Deo excludant quia se solo operante dari Dei non impedire a nullo impedire valeat: et id sit nemine repugnante, nihil efficere potest quod accidat quod ipsius intentione efficata sed ora se ipsum voluntas sed operatur. 3° accipite a quia put id est cum liberum operari quod sit libera, perfecta agunt omnia operando quæ Deo cont. perfectioni mea cum nulla in noticia imperfectione et mutabilitate ut ex metha patet.

3° Dicetur: Deum nullo modo quæ operari adeinter, nā propterea omnes aut libera dicuntur voluntas et a nemine impedari non potest, sed oratio. Duæ operationes adinter, nec spontaneæ, libera, quin quæ Deus aliquo nā spontaneum latius petit quam liberum, et id est aliquid coactum, quod sicut petit cum summa necessitate liberum do excludit coactum, et necessitate, ideo operationes adinter, nec spontaneæ sunt coactæ et non libera. 2° dicunt nostri hinc quia interitus in aliquo alterius libero sit [illegible], non ipsum in entitate spectatus. 3° pro exemplo ostendit quod Deus non valet genuere oriens ex ab æterno potuerit nolle aliquid [illegible] quæ sed libera nulla. 2° petit nā entitas de loco actuali et propter naturam ideo, indeque [illegible] Dei et sit quod [illegible] alter libere et [illegible] alterius libero dimanabunt, et alter dicunt nā dicta voluntas, petit durante et immune esse nā quia sunt libero in nullo impedire immune et durante alterius quia dicunt libero, quod non impedire immune et durante alterius quia dicunt libero, sed tertio mediate quæ valet genere aut tollere obtentum aliquem quod obtinet ponatur natura certe illa dicuntur, et hic obtinet natura ipsius attingit et quod cognoscibilia et infinita sit obtinet tollatur pene quia quia et tale cognoscibilitatis modum.

3° Deum hinc quia interitus seu libertatem et ab operationes adinter non potest fieri aliquid quia cum hæc et plures mundum valeat nā alterum et tale Deus nequeat mutare voluntate quin set habuit et in creatur, et definit et libere quidem quæ nit ex immutabilitate divina voluntas, id ita ex alia contingentia necessitate aut extrinsecus ab obtinet creatis dicuntur, quia ad eis et actione eius fiunt se quia vel Dei quia libere ab eis creatis. Dicimus ab se nā aliquando exponere naturæ operatur ut puta quod libera creat aliquid voluntate illa naturæ operantia locale aliquam potest aliquid voluntate efficere prius aliquid sentia et cognitia.

Duæ voluntas divina naturæ diligit creaturas quia amore sua entitatis et ab obtinet creatis necessitate. Prima divina voluntas naturæ diligit creaturas quia sit effectus actuales, nec sit creatis actuali cum hac simplicitate sit quia. Sit quæ sit bonitas creaturas quia ab se esse aliquid minime necessitari divina voluntate nā talis bonitas finitas sic ens naturali principio valet necessitari voluntate creata, neque sit nunquam dicta talis bonitas creaturas quia necessitare divina voluntate quia talis ens

[illegible] piuiono dinā ordinā ad ipm naturā ex qua nunc ut cū finē n̄ possunt esse, p̄ oīa
n̄ dirigatur in Deo p̄ ordinem ad illum, p̄ quem illū, amor naturā tota ordinatur, sed de
hac natura diligere creatū, p̄ illū, nā q̄ multū natura ipsa, multū ordinata ad talē finē
natura regulata ex q̄ prouenit ut necessitet ordinem dinū. notū ad diligendum creatū, p̄ illū
ipse creat. p̄ quē natura ordinatur ad ordinem dinū.

Sed ulterius, creatū intellectuale, angelus, sit ne hoc in libertate, seu ex gra
entirinsica in operando, nā hoc solū hoc in potest cognoscere, p̄ponendo ob
ti cū indicia ad amorem, aut odium tendunt p̄ natura ex quibus ad libertatem, aliquis id natu
ptū ordinatur de tālē ad operandum nulla p̄ hinc ind̄ ad agendum. Vt libertas habitū
alis sed ex gra entirinsica ad operandum respicit potest in sola voluntate hominis aut angeli sunt
ponere in ordine puppis p̄ oīa intellectū expeditū p̄ qua cognoscunt in bonum et malum discernere
re, seu p̄ oīnt p̄ponere obiectū indicium ad amorem p̄ odium. p̄ ob id p̄ ind̄ p̄ponere
ti sit ratio boni amplectendi et mali fugiendi ex gra entirinsica seu libertas in
mere entirinsice deriuat voluntate generis in operando: hinc p̄ dicitur p̄ ex chorus
ubi dicitur a voluntate et remote in alibi in peccatis ac spiritibus aliis p̄ oīa p̄ quātū subiū
cuntur. §

Dicendum ad appetitum hominis liberum ut sit potest uenire peccare seruitus
to sin. huius obuandum cū illa ratio participat dominium
ti hominis, ita et appetitus seruitutem alium participabit libertatem obuniūtem cū
voluntate, p̄ sed voluntas entirinsicū subit gra. Ex ingo ad ex eo ad p̄ ordinem ex imme
ti propter dominium: alū ad mittatur, n̄ ee cand ioe in appetitu ad participan
dū libertatem eōa ordinationis cū voluntate nā p̄ natura inseruit illi, q̄ ad ministratio
cognoscendo q̄ dum illi stligit hoc et cognoscit: ex p̄ ut accommodatus inser
uiat huiusmodi illum q̄ dominium p̄ possimus illi: sed ex dominio quod sub ord
nationem seruū cū inter appetitū et voluntatem sit talis subordinatio in operando ind̄ dicta
et dominia nulla p̄ se ratio ut a voluntate mutuata libertatem maxime cū ad libertatem
adhuc impletā natura regulata p̄ lex cognitionem sophiae: nā appetitus sensitiuus
nā p̄ sophiae cognitione in perfiniente ad libertatem q̄ p̄ puppis p̄ ratione cognitionem et opo
nendo obiectum indicium p̄ nullus cadere in potestate sophiae q̄ penitus deteriorem
uenit. §

Ad in multis causis natis reperitur gra entirinsica in
operando p̄ tū in oib. 1° par ratio q̄ agentia natiua ita p̄ogeli
cuiunt effectus ut a aliis causis entirinsicis adiuuantur impediri nate. Quilibet p̄ dominum ipse
tū ita creatur, creatur, multis p̄ obiectum chiere hominis p̄ diante ut tempe stringit. 2° ex quo et
p̄ denē aliqui cū nate ita in operando detinēt ut a nullo agente creato valeant impe
diri, p̄ oīa p̄ tota sui natura p̄ quātū p̄ nullū agnoscunt superiū obtēta. Vt. ad tertū
dū p̄ ex deducendo causis natis impedientibus in eo de Deo atque aliquis ex cū creatis impe
diri valent. Deinde hic solū sideratur de creatis, aut indirectū causis ipsis nate, inte
ter in ordine ad alias cās creatas ad horum ut cū dicatur ipsis horatia in agendo sufficit
mā hui ordine tali sic p̄ ipsum cū Dei ita hui p̄ tū sunt ad p̄ nate seruiunt eum
oib. ideo q̄ apponimus parta ab eis ut dei.

§ 3.to Et ejusmodi nata sub omnibus causis sit, semper separata: et tamen omnia libera sint quae causis implicantur sint physice naturalia non ejusdem: attamen omnia nata sint simpliciter et illa quae agunt libere sed mutatio quae et alia quae impedit naturam impedient et sic de aliis; et ejusmodi libertas deductus separata ab tota serie causarum nulla detinebit quia fuerit physice naturalis. Dicit illa tam positivum quam privativum tale esse id est futurum quae non novarit nam omnium causarum quae illum deducunt et impedire possint quae notia et vitae difficultatem et vitae Antoro: non repugnat tam abstrahi: admittatur quae cognitio talium causarum. Dicimus ejusmodi deinde separare cum tota collectione causarum quae non operante in quibus figillatim aut partim erit hinc naturalis sed nulla ex illis causis quae ad illos detinet sed ex sportio alterius adduximus, tamen omnia libera quae si in tota collectione causarum minus venerit aliquid libera causa ejusmodi quae dependeat ita totum erit aliquid ejusmodi propter id libere contingentia.

Adeximus ingitur Deum physice ejusque operante aliquid ejusmodi.

Nihil autem quia entium in operando et ad debitandi et quae operari ejusque physice ab aliquis impedire valet: sed Deum a nullo agente creato impedire potest. Quae chiese aliquis ejusmodi physice ejusque praesumuae ad Deum ejusque hanc operandi mutare operate ut in partibus sit et totaliter et ut in utrique: si ad mis ad ente ut publicis sit negare. Deum hanc mutare operari a nulla agente impedire potest cum hanc virtutem infinitam independentem a quaeque agente creato: et quae non ab aliquo agente potest Deum impedire aut id ex defectibilitate divina proque aut ex maiori efficacia alterius agentis; atque neutrum stare potest cum fide sumo et cum lumine naturali: et sic dominatus est.

Sed ejusque in partibus totaliter Deum fecit gratia ad utilitatem et non fundit huius natura in illum et nulla eundo et bis impedire potest ab his operationibus: si ad alterum ponat impedimentum peccat: 6. Ad Deum sic impedire potest cum hanc operationem mutare et ipsi sine quae habent non tribuere eius modi dona nisi dependent a nulla huiusmodi natura illa: nam si illa nolit Deum talia dona non deducet: potest tamen abstrahere impunde creando dona eius cum quae non eius repugnet, neque in imitatione illius ejusmodi tam entitatem physicam id in habet et indigno ut ad mitient Deum in mia de gratia.

Et si Deum videretur ut in utrique aut ut supplex in parte in eodem tunc operabitur ejusque physice non impedibitur: ratio erit a priori: nam Deum jundo suscitavit ut in utrique automondat semio operandi cum Deum sed in 2.do operante ejusque physice non impedibitur, et Deum suscitando cum illis ad mio operabitur quae, ut in 2.do impedite a hac opera ita et Deum sit suscitare impedite. Neque ex hoc arguitur aliquis imperfectio et defectibilitas in Deo sed tota culpa et in illius mio operandi cum Deum ut in utrique automondat et mio in illo ad hanc nisi sed facio in utrique volentis suscitare cum omnibus causis quae ejusque capacitate et exigentia quando mio suscitavit replendo in parte in eodem ejusque et moto igne servat calorem in aqua sibi Deum idem in 2.do quod illum mio operandi: abgnadeo impedire potest in servando calorem quae resultantia pigovi in aqua et

esse dentis. Dicitur in eodem g. 4. n. Deus supplet ea mate dependendo a suo, ex natura non potest impedire: non esta illa illa aliqua solidos attribuere: cum autem ut ex natura gat Deus et operari: postulat eo mate dependere a subo. Nullus nullus dubito a gen. mato illud ex natura stikeny.

Agente, Deo et necessitate nae collate agia a causis?

Sectio. 6.

Sij igitur triplex est genus 4. sit ea a forte et sit libera, non potest admitti alij ea 2. libera. Omnis ita Tapp. 1. n. in 1. p.
non tidet carent libertate g. e. physicis, et illam hinc oria. pm. g. ij agia adhorate: et Leis disp. 100. c. 1. n. 1.
g. p. nulla ea libera in ueniat ex adlibitae cor. mate, et sij abilij g. mainte n. sit ij
si operante cum vide causij, g. ea 2. ad libera cum hinc a g. participarent libertate nec ea
da rate agia ex maia dale dependia ice a 2. ad 2. ejus ex adlibitae cor. 2. Deus g. dico
rent cognione: in ea via illa in sentie oria, g. sit potest obtinere libertatem, ille Deo
n. hente. Ac e dita ex libertas, ri e physicis simplex, si in Deo parte n. dat nullo modo erit:
at cognio et sentitica cum adnexa sit in genere n. a physicis simplex, ea g. non ut in
parte in Deo sed in omnem. 3. Porro, sua seu cognio physicis parte in Deo rerum ei
ri: alias, ado si illi denegaret nulla, sphy cognio, et sentitiva sunt in creatura
ut res libera. §

4. Ex 3. posito sequitur ergo Deus n. est liberum agendo, et nitomenus
dare ea 2. libertas tunc actione rerum d. sent libera et agij, non
dum g. d. obtinere quantitate libera oria ab actione, ubi liberari ea lij quantitatis oria ab
2. oria ab 2. liber alii n. potest nisi a pia libera, ad ab 2. sufficit et n. actio libera, sup
potest libertatem d. agi fiat. 5. ti dari nales pon libera, hic autem libertas, ubi Deus
g. d. n. operatur, sed impedia te ne heat tale dominium ri sua actione ut ea potest cessare a
operante: non Deus ut cover explicuimus. 6. inferre, quae necessitate et ratio tale non
tendo ista quantitate libera, sed ti, quando ut nario, g. dunt ad ut Pater in
Beatis olivientis, ad amoris, non ut maie spontaneum, cui defendant ut te
gio. Rendi 1. n. Deus ita agent ex necessitate nae ut agere et ipsi poet, g. g. g. ij Deus
agit nulla ea libera operatura libera, d. nario ac pm. extendo oe agia simple
intrinsecus: ostendi non Deus pmoti virtute g. necessitate quae oe ea creata ut suppo
nimus exci. 7. Quarto: ab g. n. Deus agent nario valerent aspiare sua in mente
cum n. hac suppose n. principale Dei et efficatia, sed ti, sine libertate in agendo. Ci Deus
agere nario affirmando tam dubitate inferrent g. ad dubio necessitate ea ij exe
abij. Deus ea omnia 8. posito g. Deus agent ex necessitate nae, sum tejite agere ij
nobis poet et g. nta poet efficatitate. 9. Suar. tomo 2. matthi di. p. 19. sect. 3. n. 12. affirmat
g. agere nate agit g. nti poet neg. ri poe temperare sua actione g. d. maiore et mi
nori commotu exeo g. d. libertate et carent: nitomenus dificoe cubondi g. n. Deus
sed e agere nate ut ri pura nate ei g. omnio expy et stolignij et ea g. liberum
g. d. operatur ab g. libertate, sed ti omnioe, ut brutum in g. necessitagio g. d. liber
tatij ad multis et ti n. semp affat ea mati g. n. poe ad agendo et oppsi et ea, mo
maiori, mo minori inclinant ad operante ut experia pieb

§ Dñs agens, quoties mouet, semper operatur ignis, quia non est in eo potentia quin agat, supponatur autem libertate, non est ignis aliquis, illud operabitur, aut non habere, non agere, aut sol, [illegible] nec ignis nec semper operaretur quod illi ignis non est ad agendum, aut agere, aut [illegible] illud [illegible] cognitione [illegible] ex causis deliberatione talis aut talis [illegible] [illegible] [illegible] Deo est talis supposito [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] maiori cursu, ut ogni [illegible] cursum motus [illegible] 19 [illegible] 3 [illegible] 10 [illegible] 1 [illegible] 100 [illegible] [illegible] et alii [illegible] in metto [illegible]

§ Obj. 1. ut [illegible] in 2 dicit [illegible] quia 3. et dicit 3 quia 5 et alibi: nam ita movetur [illegible] mota a navis movetur et movet navis ut videre est in baculo movente lapidem, qui navis moveatur, navis et movet lapidem: sed autem haina se ipsa movet in genere mota a 1. ut pendeat affiatus in operando a cursu 1. et 1. hoc non est necessario movente 2. necessitante. Ita navis mota navis movet, sicut illa quia navis recipit motum: ut ogni ordine capitis bauli, at do in libera potestate, quod motus dei: nisi ad virtutem et cooperationem ut ipse solus alius dicit movere agere et calcat. Ita a 1. agit sed recipiendo influxum dei sed ipse et se movet quia organo libera 1. et libere et illi actione, nam motio dei et agit independenter abstractione a libera, sed est cum illa, neutrum est principalis et secunda quod navis [illegible] nit amplius addendum et ponimus ad navis trahenda [illegible]

Uno et hoc ut id [illegible] munitus quod [illegible] quod [illegible] libertatem [illegible] a libera 2. [illegible] manu [illegible] huiusmodi [illegible] ut libertas seu actus illius de libero pertinet ad libertatem 1. et quod id dei repugnat. Nam [redacted] creata quia sit libera [redacted] ad meritum et demeritum. Ipsa etiam quia quod et nunc ita non negat nisi motum a 1. et ad primitatem 1. moveat eos 2. quia moveret, si agaret ex necessitate ita ut supponimus, nam cursus [illegible] nunc et quia affirmat, ac poneret his cursum et navis, si tunc ille cursus tolleret omnem et nunc illa auferet. Et affirmat quod eadem entitate posset authorem 1. et libere et cum [illegible] nec prius cum illa. Nec illud 1. prius apud [illegible] 2. quia [illegible] 3. a [illegible] repulsione, quia impossibile est motum [illegible] et ipse non movet, nam dicit [illegible] quia [illegible] et [illegible] libere [illegible] et [illegible] 1. [illegible] quia 1. libera vel [illegible] et quod hoc nolite [illegible] libera [illegible] quia [illegible] dei posse navis de [illegible] nolitio ad [illegible] posset agere cum 1. libere: alii [illegible] 2. movere nolite: [illegible] et ad [illegible] illa quia ipse moveatur non nolite quia [illegible] et [illegible] nolite: [illegible] quia ipse moveatur motio [illegible] alia 2. ad [illegible] cooperatione non est: ac non [illegible] movere quia illa moveatur: [illegible] operat libere moveatur quia ex se libera operatur sed quia habitus [illegible] composito.

Ob. 2. ut [illegible] quia 1. principia [illegible] non 2. [illegible] a 2. [illegible] quia [illegible] quia 1. operetur navis [illegible] [illegible] quia [illegible] navis [illegible] abilis [illegible] 2. [illegible] Ita 1. [illegible] quia [illegible] non 2. [illegible] quia [illegible] non [illegible] 2. [illegible] hoc [illegible] [illegible] 1. [illegible] et [illegible] 2. [illegible] 1. [illegible] 2. [illegible] 1. [illegible] quia 1. [illegible] 2. [illegible] 1. [illegible] quia [illegible] 1. [illegible] 2. [illegible] quia [illegible] 1. [illegible] 2. [illegible] quia [illegible] 1. [illegible] 2

agnat natio natio uenerit ad esse nati non nuncupatur ut de deo in ponite aliquid, ut ita omnia
quia sit de esse nuncupatur, neque enim ea abuna ea quia alia pariter exeat aliquid esse
libere erit dum ea 2ª esse libera operate libere.

Vt nuncupatur ea 1ª et 2ª et ideo dicite quidem abutenda; quia nati
tium ex pte ea 1ª exitet natio, qui praedita ea 2ª: ostatur, de ea
si aliquis dubitari, quia de nuncupatur esse nec sit natio et libera (Coll. 1º) quia ad ea pte
natium ex unius ea, et liberum, sed ogem in alterius, originalia carnis dicio: ut pte in nuncu
gerit ab habitibus uotis, et a ipsa uotis, qui hic de eis in sui habita quae exiit a illo de natio
et quia ab hac, non est libera: pena, si de eis autem eliuatur a duabus causis, ipsa una opere ger:
et alia natio, de ea tamen tempte ogis, si ea tria ogis sit nec a ea natio quae nec sit
et: ut minime necessitate ea 2ª libera, a ea 1ª, ut nio nuncuat et de suppose eis 3ª hi falla
fano addimus pte eum rio alia de natum et ogis, si in ui dicis, sed et operare eius:
dum nio sit in dia durare: ut si eliuat actu pne adtentia, et pere adtentia illa, quia
exit natium ex eius uotis pne adtentia, et libere ex quia de ul adtentia eius. 15. Inca:

Quorum ogis determinatio habenda sit?

Sectio 7ª

Agendum de puteris, prius ostendit tipo quae ipsa sit puteritio, qua puteris ex ipsa
beatitudine constat. Vnde ad 1º puteritio a denotat tempta aberia rei in durare aliqd esse
nti denotat, ra pro tipo tale oria aliquid tin q puteris de ogis nti tipo oria pubertis
na puteris illa de qd aliquid erit, quod aliquid licet oria: Dicit puteris de ea, et
antecipit vice puteris, sed parta e, signat oria tipo existenti, et puteritio
e denotat tempta aberia tipo tipti, sed pertinet. Ex rebus maior, dum ipso mente poste
e, et in ea signate pseuerare, signat oria tipo pertinti da: Quidam tempo in eum
Deuiciate a pena signate denotat oria tipo pertinti nata: nota puteris ad
dicit rebus e ad tempus habit signate eius uti pauci, ut signet oria tipo pertinti: et tipo
mortuus, iuncti uti e, et aliquis et assumit ne uti, e signet tipo oria ad male oria
ipsa se pro signet ad tempus in potestatem.

Quoad 2ª duplex e puteritio, sicut ogis et natio: puteritio ipsa
5 e denotat tempta aberia tipo pertinti, q oria poe de et nd
tipo tipti: et abentiti in oria de potiti tempti adagendum habet opere et in opere
oria hoc sui tipo de pertinti: et puteritio entiti, ea quae ipsa: et poe de et nd
entiti, et opere aliqd in modum entiti opere et in opere sui tipo subsequenti: et
e puteritio entiti ipsa: puteritio natio e denotat aberia tipo, nto tempti
se tempta, et oria negat de tipo se pertinti, et aberia tempta et denitis, et q natio logice
ut hoc posse ipsibile pene, sora, ac oria negam: Ita est nd tipo se pertinti sed physice
ut et de natio physice ut ordi titi ex tinu est.

Dotti ubique puteritate ostendit a puteritate natio a experimentis et
inconstantes et mentes effici in tipo pertinti, et durando: et illam effici puteritate

futuritiae natura cum non possint esse tempore uenturo. 2° de futuritiae interuisse agentes reperiuntur non esse liberae agentes, ut ratio et experientia docet. Gillas effij futuri, habuerunt futuritiae interuisse agente sicut potest esse et non esse potentia futura ab interuisse quae esse libere. 3° de agente ex temisse quod dum esse qualem agere et non agere aberituisse impedito. Gillas effij futuri obtinent futuritiae extrinsece agentis. Dicit res futura non potest non esse futura. Sed dara nega futuri agens: ratio cotis sicut agens potest esse, et non esse: ipsi arij res non futura defacto erit sed res quae dapete erit res non esse futura ut res futura non esse futura. Ad dicit ergo arij res futura non potest non esse futura ex supposito quod futura sit tenuerit sed dicit abtte et insu diuisio nodu.

§ Sed id quod est 2° res dicitur futura in ea priuitate esse ganbe
Eadis pea exia ublua Solij. Ad dicit posse futura, sicut esse simpliciter non potest esse: nam futuri simpliciter denominate aberitia futuri ipsum simpliciter antecedit et quod ipsum simpliciter subsequitur: sed priuitas esse non simpliciter, simpliciter et ipsum quod id quod priuitas esse constat simpliciter antecedere id quod posteriuitas esse sed non quod et simpliciter: id negat dari negatio realis, sicut id pria negata in eodem existit realis: dicitur id simpliciter esse quod in tali priuitate aliquomo antecedat posita exia ut lua, solij simpliciter constat esse una cum tale et pleny ubi 1a 1ae: id in esse priuitate esse non antecedat sed in eodem mot existit realis subsistit quod dependenta realis abiuto Sde ipsum, de futura simpliciter. Ad colly posse illud esse in posteriuitate esse simpliciter ipsum sed debet aliquae rei in esse impedito et futuritis sit simpliciter esse, res seu effij, dicuntur futuri posset ita et non esse in ea priuitate aberituisse, ab interuisse, non praeter actio libera cum effij diciat ordine ad contrate dicta de pane, quia futuritio non adexia exis quod futura in esse futura in eodem existit simpliciter et in dicto simpliciter cum dicta alia priuitas maior ipsum esse in dicto existit seu spia quod unime res potest futuritio non ex gia cum haec potest simpliciter dari in eodem existere ut infra ostendimus. § Quarta 2° priuitas non est curialis, pertinet ad res dicuntur simpliciter futura aberitia ipsum esse et virtute tui antecedit. Ad effij non in ea priuitas non, quia ipsum rei posita antecedit posita exia. Dicit esse priuitas illa in signo non dicitur illud esse futuri quod tale denominate aberitia non sequitur. Quia ex priuitate quae virtute antecedit posita exia constat futura non simpliciter cum absolute sit cum posita exia, sed simpliciter antecedit in posse eam exia. 3° dicitur futuri quod actuate existit in hac dicta spia, spa rabi cum spie sequitur in esse existere. Ad effij non hoc quod existit de futuro anno uenturo quod sicut res quae non existit denominate futura aberitia spiij subsequitur: sit res ipsa existens denominabitur futura non ad aberitia spiij plenij cum ab hac denominate pleny sed ex uenia subsequitur spiij, cuius durationem mensurabitur. 4° dicitur essentia ab denominate simpliciter aberitia rei in spie plenij, id in pleny de tui pleny existitur quod futuro et pleniter convenit et e medium inter utrumque: quia essentia aut e naturia aut sequitur naturia illa constat quod ratio in re, quia e spie plenij: ut negat non esse actualiter, quia potest esse ad ipsum natus esse spiritus naturia. Dicit non non potest esse de nihilo, e longe natus ut 2° dicit non esse. Essentia sequitur e quae resultat in re esse ex natura potente non esse: ex ipsum spie non esse aberituisse indicia esse, ab interuisse sequitur: si non potest non esse extrinsece impedimenti constat extrinsece sequitur.